

Odepřel-li úřad v tomto případě donutiti Mor. nemoc. pokladnu, aby st-le uvedla ve funkci předsedy pokladen, ať již tak učinil z důvodů jakýchkoli, odepřel svým výrokem v podstatě jen použití práva dozorčího a ježto straně, jak shora řečeno, nárok na výkon dozorčího práva vůbec nepřísluší, bylo stížnost do výroku takového směřující odmítnouti jako nepřipustnou.

Č. 4599.

Učitelstvo. — Státní občanství. — Administrativní řízení: * Učiteli církevní školy, jehož žádost za přiznání státního občanství po rozumu § 9 zák. č. 236/1920 byla sice příslušným úřadem zamítnuta, k jehož stížnosti však tento výrok byl zrušen nss-em podle § 6 zák. o ss, nelze odepřiti státní příplatky k služebním požitkům za dobu až od opětavého zamítavého rozhodnutí o státním občanství po rozumu cit. § 9 jedině z toho důvodu, že se obě vytčená rozhodnutí úřadu ve věci kryjí.

(Nález ze dne 9. dubna 1925 č. 6298/24.)

Věc: Alexandr K. v S. proti referátu ministerstva školství a národní osvěty v Bratislavě o požitky.

Výrok: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: St-l, učitel veř. židovské školy lidové v S. byl přípisem školského inspektorátu v Michalovcích z 25. dubna 1921 uvědoměn, že se považuje po rozumu výn. škol. referátu v Bratislavě z 2. února 1921 za potvrzena ve službě školské, a jmenovaný škol. referát výnosem z 21. listopadu 1921 poukázal mu státní požitky

Výnosem z 19. prosince 1921 školský inspektorát v Michalovcích, přihlížeje k tomu, že podle oznámení tamního županského úřadu st-l není čl. státním občanem, poněvadž jeho žádost za přiznání čl. státního občanství byla min. pro Slov. dne 25. listopadu 1921 zamítnuta, požádal židovskou školskou stolicí v S., aby st-le ihned ze školských služeb propustila (»odkázala«). Školský referát v Bratislavě pak výnosem z 9. února 1922, zřejmě k tomu přihlížeje, dal st-li dnem 31. prosince 1921 zastaviti veškeré státní požitky. O tomto výnosu byl st-l uvědoměn a stížnosti k nss proti němu nepodal.

Stížnost k nss podal však proti rozhodnutí min. pro správu Slov. z 25. listopadu 1921, načež tento soud nař. rozhodnutí zrušil pro vady řízení. Avšak min. pro Slov. výnosem z 29. května 1923 vyslovilo opět, že st-l není čl. státním občanem. — — —

Proti tomuto rozhodnutí st-l již k nss si nestěžoval, avšak dne 4. září 1923 předložil referátu min. škol. v Bratislavě žádost za poukaz státních požitků za dobu ode dne 1. ledna 1922 až do 8. července 1923.

Referát min. v Bratislavě nař. rozhodnutím st-lovu žádost zamítl z těchto důvodů: Stěžující si učitel byl po rozumu zákona č. 205/1919 z veřejné služby školské propuštěn a požitky mu byly dnem 31. prosince

1921 zastaveny, poněvadž podle vynesení min. pro Slov. z 25. ledna 1921 není státním občanem republiky Čsl. Jmenovaný se sice odvolal k nss, který nařídil nové pojednávání pro vady řízení. Po tomto novém pojednávání nebylo jmenovanému státní občanství Čsl. republiky opět přiznáno. Tak nezmařilo se původní vynesení min. pro Slov., a nemohou se změnit ani jeho právní následky po rozumu zák. 205/1919.

Rozhoduje o stížnosti řídil se nss těmito úvahami:

Že rozhodnutí školského referátu v Bratislavě z 9. února 1922, jímž stěžujícím si učitelé jakožto cizozemci byly dnem 31. prosince 1921 zastaveny počitky od státu, vešlo v moc práva a zůstalo v moci práva, o tom není sporu. Za tohoto stavu st-lova žádost svrchu uvedeného obsahu ze 4. září 1923 může jeviti se jen jakožto žádost za povolení obnovy řízení a za částečnou změnu rozhodnutí. Jakožto důvod pro obnovu uvádí žádost nové, dříve neznámé okolnosti, spočívající ve změně předpokladu, z něhož rozhodnutí vycházelo. Změna spočívá v tom, že výrok min. pro Slov. z 25. listopadu 1921 byl nálezem nss-u zrušen, takže o st-lově žádosti za přiznání čsl. stát. občanství záporně rozhodnuto bylo teprv pozdějším výrokem uvedeného ministerstva, doručeným st-li dne 8. července 1923 a od té doby proti němu působícím, což má podle § 9 zák. č. 236/1920 za následek, že do dne 8. července 1923 musí býti k st-li přihlíženo jakožto k čsl. státnímu občanu. Žádost proto navrhuje, aby byla cestou obnovy řízení odvolána ona část rozhodnutí z 9. února 1922, pokud byly st-li z důvodů, že není čsl. státním občanem, zastaveny počitky od státu za dobu již přede dnem 8. července 1923, tedy ode dne 1. ledna 1922 do dne 8. července 1923, — a aby za toto časové spatium byly mu ony počitky ponechány.

Na tuto žádost odpověděl žal. úřad rozhodnutím tuto naříkaným v ten rozum, že n e z m a ř í l se původní výrok min. pro Slov. (zrušený nálezem nss-u), poněvadž i následovavší výrok téhož ministerstva o p ě t nepřiznává st-li čsl. státní občanství, pročež, že se st-lova žádost (za obnovu řízení) zamítá. Úřad však takto, jak stížnost k nss podaná namítá, položil svému zamítavému rozhodnutí za základ právní názor zákonu se příčící, neboť jest zřejmo, že konstitutivní akt úřadu (nepřiznání státního občanství po rozumu § 9 zák. 236/1920) jednou formálně odstraněný, a to výrokem, který nepodléhá přezkoumání, nemůže znovu obživnouti již tím, že týž úřad později vydá rozhodnutí, obsahující konstitutivní akt věcně stejné dispozice jako původní, neboť nový konstitutivní akt svou povahou není nějakým přezkoumáním původního konstitutivního aktu, nýbrž zcela samostatným výrokem, který zakládá právní poměry nezávisle na původním aktu a zásadně pro futuro, t. j. nejdříve od času svého vydání.

Slušelo tudíž nař. rozhodnutí zrušiti pro nezákonnost podle § 7 zák. o ss.

Č. 4600.

Administrativní řízení: * Má-li úřad pochybnost o skutečné existenci advokátova zmocnění, tvrzeného v administrativním řízení, resp. dokládaného formálně nevyhovující plnou mocí, jest povinen poskytnouti straně možnost, aby předložila příslušnou vyhovující plnou moc.

(Nálezy ze dne 9. dubna 1925 č. 21856/24.)